

og Tilvirkningen af Margarine. Naar man gaar Lovforslaget igennem, vil man finde, at mange af de Ændringer, der ere foreslaaede, ere Forbedringer ved Loven, saaledes denne, at der i § 1 indføres en mere bestemt Definition af, hvad der skal forstaaes ved Betegnelserne Smør og Margarine. I den bestaaende Margarine-lov fastslaas det, at der ved Margarine skal forstaaes smørlignende Fabrikater, men da Loven ikke indeholder nogen Bestemmelse om, hvad Smør er, kan der maaske ind under Lovens Betegnelse drages Stoffer, som man ikke havde tænkt at drage derind under. Nu indfører man altsaa en Definition af, hvad Smør er, nemlig en Vare, der tilberedes — med eller uden Tilsætning af Farve og Kogsalt — af Mælk eller Fløde ved Kærning og Æltning, og navnlig bemærker man jo her, at det, der kendetegner dette Stof, er, at det bestaar af Mælkens Fedtstof, hvori der findes regelmæssigt fordelt Vædskedraaber af Mælkens øvrige Bestanddele. Denne Betegnelse har jo sin Betydning, idet man som Margarine kun tænker sig Stoffer, som indeholde en ligelig Fordeling af Vædskedraaber i Fedtindholdet, saaledes, at Fedtstoffer, som ikke indeholde saadanne Vædskedraaber fordelte i Fedtmassen, ikke betegnes som Margarine, selv om de i øvrigt kunde have Lighed med Smør; det er altsaa en Forbedring, man her har indført. — § 2 indeholder Regler om Bekendtgørelsen, og det er kun naturligt, at det nu bliver „Statstidende“ i Stedet for som tidligere „Berlingske Tidende“. — § 3 indeholder Reglerne om Emballeringen; heller ikke det er der noget at sige til, og det kan maaske paa mange Maader være en Fordel, at man kommer ind paa en bedre Ordning af dette Forhold. — § 4 giver nærmere Regler for Betegnelsen; bl. a. tillades det at anvende andre Varebetegnelser — til at tilkendegive, hvilke Kvaliteter eller fra hvilke Fabrikater det er — end dem, Loven tidligere har hjemlet. Man skal saaledes have Lov til at anvende forskellige Betegnelser for Margarinen, naar blot ikke disse Betegnelser ere hentede fra Mejeribruget, og det kan jo maaske ogsaa have Betydning for den enkelte Fabrikant.

§ 5 indeholder ikke i og for sig nogen Ændring, men der er dog en Undladelse af det, der tidligere har været i denne Paragraf, en Undladelse, som i og for sig giver Landbrugsministeren en større Myndighed, end han hidtil har haft. Efter den bestaaende Lov har Landbrugsmini-

steren Myndighed til at forbyde Udførsel og Transitering af Margarine her fra Landet, hvis han finder det nødvendigt. Disse sidste Ord „hvis han finder det nødvendigt“ ere strøgne i den Paragraf, der nu omhandler dette Spørgsmaal, og der er altsaa egentlig derigennem givet Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at forbyde Udførsel og Transitering her fra Landet, naar han finder det for godt, han behøver altsaa ikke en Gang at henvise til, at der er foregaaet dette eller hint, som har, om ikke nødvendiggjort, saa dog ønskeliggjort et saadant Forbud. Nu antager jeg ikke, det er Meningen, at der skal gives Landbrugsministeren en større Myndighed gennem denne Paragraf, end han har haft tidligere; men naar det ikke er Meningen, ser jeg ikke, at der har været nogen Grund til at stryge den Sætning, jeg her har nævnt. Naar man ikke i den Tid, Margarine-loven har virket, har haft nødig at udstede noget Udførselsforbud, kan der vel heller ikke blive større Nødvendighed for at gøre det nu, saa jeg tror, man uden Skade kunde stryge den Sætning, idet jeg ikke kan indse, at det er nødvendigt, at Landbrugsministeren skal have en saadan Myndighed. Dersom det skulde vise sig, at der blev Fare for vor Smørudførsel derigennem, at der enten udførtes Margarine under Smørmærke, eller at man i Udlandet stillede sig vrangvillig overfor vor Smørtillørsel, fordi vi ogsaa fabrikere og udføre Margarine her fra Landet, er jeg vis paa, at det vilde være let her i Rigsdagen at faa vedtaget en Lov, hvorved man forbød Udførselen af Margarine, det behøver vist slet ikke at ligge i Ministerens Haand. Men skal det ligge der, forekommer det mig i alt Fald, at det vilde være rigtigt at beholde den Bestemmelse, der er i den nuværende Lov, at det kan gøres, hvis han finder det fornødent; saa er det endda en Skønssag, men det er dog saaledes, at der maa være en Begrundelse for et Forbud.

§ 6 skærper Reglerne med Hensyn til Anmeldelse af Handel med Margarine derigennem, at man ogsaa paalægger Konsignationslagre og Brugsforeninger at gøre Anmeldelse om Handel dermed og tillige paalægger alle Forretninger at bogføre den solgte Margarine, naar den udleveres i Partier paa 20 Pund eller derover. Tidligere har det været saaledes, at kun hele Fustager skulde bogføres. Man har altsaa her paalagt alle Forretninger, der handle med Margarine i større Partier, en Pligt, de ikke tidligere have haft. Jeg ved ikke,